

Arvingarna drog folkhav – Vetlanda festade i kvällssolen

Vetlanda

Vetlandafesten

När Arvingarna kliver upp på stora scenen finns det knappt en ledig plats på stortorget. Från ovan syns ett hav av människor – Vetlandabor och tillresta, alla samlade för att sjunga med i klassikerna och ropa efter "Eloise".

Solens sista strålar glittrar över Vetlanda. På bibliotekstorget hörs vemodiga toner från Bosnia Express, men stämningen är allt annat än dämpad. I publiken syns en kvinna i färgglada kläder som rycks med i tonerna och dansar för sig själv.

Bakom stora scenen står nio lokala artister. De sjunger lågt för sig själva, övar på de sånger som snart ska bli deras hyllning till Benjamin Ingrosso och Lisa Nilsson. Någon ser nervös ut, en annan ler. Snart är det deras tur.

När tributkonserten klingat ut, tar sig många snabbt över Storgatan. Nästa stopp: bibliotekstorget igen. Där väntar Stealing Jokes, ett alternativt rockband som bjuder på ös och tunga riff.

– Det är så här Vetlanda ska kännas, säger en besökare och ler brett. En kompis håller med och utbrister:

– **Det här** är Vetlanda när staden är som bäst!

Now Boarding tar vid. Bandet, grundat av barndomsvännerna Simon och Robin, bjuder på en energisk show där genrer blandas och influenserna är många. Några barn dansar framför scenen och spelar luftgitarr i riffen.

Men det är när Arvingarna kliver upp på stora scenen som festen når sin kulmen. Från ovan syns folkhavet framför scenen, och det är svårt att hitta en ledig plats.

– Eloise! Eloise! ropar flera i publiken, och bandet ler igenkännande. Det lär inte vara första gången som publiken efterfrågar slagdängan när de är ute på turné.

Efter konserten dröjer sig många kvar, men lika många söker sig vidare. Nu ringlar sig köerna till öltälten längre och längre. Någon skämtar om väntetiden, andra passar på att prata med grannen i kön. Det är trångt, men ingen verkar ha bråttom.

Och så, ännu en gång, tillbaka till bibliotekstorget. Mickan n Matthew kliver upp på scenen. Lukas Jonsson från Nye syns bland musikerna.

Låtarna är gungiga, publiken klappar händerna, någon visslar. Det är sent, men ingen vill gå hem.

Mickan Thor mickan.thor@bonniernews.se

Se fler

bilder på vår sajt.